

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Barbara Białicka (spr.)

Sędziowie: Anna Polak

G. S.

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2019 r. na posiedzeniu niejawnym w Szczecinie

sprawy z powództwa (...) Spółki Jawnej w P.

przy udziale S. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o podstawę wymiaru składek

na skutek zażalenia płatnika składek na postanowienie zawarte w punkcie II wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 28 maja 2019 r. sygn. akt VI U 623/17

p o s t a n a w i a:

I. zmienić zaskarżone postanowienie zawarte w punkcie II wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wydanym w dniu 28 maja 2019 r. w ten sposób, że zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz (...) Spółki Jawnej w P. kwotę 900 (dziewięćset złotych) zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

II. zasądzić od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz (...) Spółki Jawnej w P. kwotę 270 (dwieście siedemdziesiąt) zł. tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu zażaleniowym.

Anna Polak Barbara Białicka Gabriela Horodnicka

-Stelmaszczuk

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 maja 2019 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego (punkt I) oraz zasądził od organu rentowego na rzecz płatnika składek kwotę 180 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 k.p.c. - organ rentowy jako strona przegrywająca sprawę - obowiązany jest zwrócić płatnikowi (wobec złożenia przezeń odnośnego wniosku) koszty procesu, na które w realiach sprawy składało się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika płatnika będącego radcą prawnym.

Wysokość wskazanego wynagrodzenia Sąd Okręgowy ustalił na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, zgodnie z którym stawki minimalne wynoszą 180 zł w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego oraz w sprawach dotyczących podlegania ubezpieczeniom społecznym. Sąd Okręgowy wskazał, że zawarty w dyspozycji przywołanego przepisu zapis, iż stawka 180 zł obejmuje także sprawy dotyczące podlegania ubezpieczeniom społecznym pozwala na określenie wysokości wynagrodzenia należnego pełnomocnikowi płatnika na tę właśnie kwotę.

Ponadto podał, że jeżeli dla sprawy dotyczącej podlegania ubezpieczeniu (z dowolną podstawą wymiaru składek) właściwa jest kwota 180 zł, to winna być ona właściwa także dla sprawy o wysokość podstawy wymiaru składek - jako najbardziej zbliżonej. Za takim rozstrzygnięciem przemawia też – zdaniem Sądu Okręgowego - rozstrzygnięcie zawarte w punkcie II wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z 9 listopada 2016 roku wydanego w sprawie VI U 1188/16, w którym określono wysokość wynagrodzenia należnego pełnomocnikowi (wówczas Zakładu Ubezpieczeń Społecznych) na kwotę 180 zł.

Zażalenie na postanowienie w przedmiocie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego zawarte w pkt. II wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wydanym w dniu 28 maja 2019 r. wniósł płatnik składek.

Powyższe postanowienie zaskarżył w całości w zakresie wysokości zasądzonych kosztów zastępstwa procesowego i zarzucił:

1. naruszenie przez Sąd I instancji § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015 poz. 1804 ze zm.) w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy okoliczności sprawy wskazują, iż winien on mieć zastosowanie w sprawie.
2. naruszenie przez Sąd I instancji § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015 poz. 1804 ze zm.) w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. poprzez jego zastosowanie, podczas gdy w sprawie należało zasądzić zwrot kosztów zastępstwa procesowego uwzględniając wartości przedmiotu sprawy.

W związku z powyższym płatnik wniósł o:

1. zmianę pkt. II wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wydanego w dniu 28 maja 2019 r. poprzez zasądzenie od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na rzecz (...) Spółka Jawna kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 900 zł.
2. zasądzenie na rzecz skarżącej, zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Zdaniem płatnika składek rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w zakresie wysokości kosztów nie jest zasadne. Wartość przedmiotu sporu została przez odwołującą określona na kwotę 3507 zł (tj. pomiędzy 500 zł a 1500 zł). Prawidłowości jej oznaczenia nie zakwestionowały pozostałe strony ani sąd. Oznaczało to, że stawka minimalna wynagrodzenia pełnomocnika powinna być zostać ustalona w oparciu o normę § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Tymczasem Sąd zasądził stawki minimalne zgodnie z § 9 ust. 2 rozporządzenia.

Powyższe prezentowane przez skarżącą stanowisko zostało ugruntowane w uchwale składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 20 lipca 2016 r., sygn. akt III UZP 2/16. Sąd Najwyższy orzekł, iż „w sprawie o ustalenie istnienia bądź nieistnienia stosunku ubezpieczenia społecznego lub jego zakresu (o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego; o podleganie ubezpieczeniom społecznym) do niezbędnych kosztów procesu zalicza się wynagrodzenie reprezentującego stronę radcy prawnego, biorąc za podstawę zasądzenia opłaty za jego czynności z tytułu zastępstwa

prawnego stawki minimalne określone w § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu" (Podobnie stanowisko zajął Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 2 lutego 2016 r. sygn. akt III UZP 17/15). Sąd Najwyższy nadał uchwale moc zasady prawnej oraz ustalił, że przedstawiona wykładnia wiąże od dnia podjęcia uchwały.

Zdaniem skarżącego mając powyższe na względzie, jak również okoliczność, iż od 1 stycznia 2016 r. weszło w życie nowe rozporządzenie z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Sąd winien zastosować § 2 nowego rozporządzenia, który to jest odpowiednikiem § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie płatnika jest uzasadnione.

W sprawach, w których sporna jest wysokość podstawy wymiaru składek wynagrodzenie pełnomocnika osoby ubezpieczonej czy też organu rentowego za udział w postępowaniu przed sądem powszechnym, jest uzależnione od wartości przedmiotu sporu, która w przedmiotowej sprawie określona została na kwotę 3507 zł.

W rozpoznawanej sprawie konieczne jest zatem ustalenie stawki wynagrodzenia radcy prawnego – pełnomocnika płatnika według ogólnej zasady ustalania wynagrodzenia od wartości przedmiotu sprawy, wyrażonej w § 2 pkt 3 rozporządzenia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r. poz.265 j.t.). Stąd też wynagrodzenie to wynosi 900 złotych.

Błędnie zatem przyjął Sąd Okręgowy, że w niniejszej sprawie należało zastosować § 9 ust. 2 rozporządzenia, uznając, że sprawa o wysokość podstawy wymiaru składek jest najbardziej zbliżona do sprawy o podleganie ubezpieczeniom społecznym.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98, 99 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 2 oraz § 10 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r. poz.265 j.t.) i art. 36 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w brzmieniu obowiązującym w dniu wniesienia odwołania.

Anna Polak Barbara Białecka Gabriela Horodnicka

-Stelmaszczuk